

„Čovek nekome mora platiti ili piljaru, ili apotekaru, a najbolje pčelaru!!!“

Savet ili preporuka, tek ovaj natpis je istaknut na flajerima već prepoznatljivog štanda Borivoja Pantića, koji se, obilazeći manifestacije u Srbiji, trudi da sa svojim staklenim flašicama i teglicama ispunjenim dragocenim sadržajima upozna i posvet(1)i znatiželjne.

Borivoje Pantić je rodom iz Valjeva, po porodičnoj tradiciji pčelar, po profesiji etnolog, kustos Narodnog muzeja u Valjevu. Gospodin Pantić kaže da je preko svojih proizvoda uspeo da pomiri dve svoje ljubavi, pčelarstvo i etnologiju, profesiju i hobi, ali i razvije intimnu filozofiju zdravog života.

O svojim proizvodima, nesvakidašnjim kombinacijama meda, bilja i začina, koji su spravljani po starim recepturama, ali predstavljaju novinu na tržištu, gospodin Borivoje Pantić kaže:

-Trudim se da sačuvam narodnu tradiciju. Često sam u kontaktu sa narodom, posebno starijim ljudima, koji još pamte kako i kojim melemima su se naši preci lečili. Zainteresovalo me je da iščupam tu tradiciju i da je sačuvam, i u tome sam uspeo tako što sam ta znanja pretočio u dvadesetak medno-biljnih melema. Spojio sam ranu tradiciju koja se kod Srba čuva u bilju i dodao med, koji je sam po sebi konzervans i samim tim dobio zdravu i ukusnu kombinaciju, efikasnih i kvalitetnih preparata. U Srbiji niko ne radi po mojoj karakterističnoj recepturi. Postalo moderno praviti medovaču i orahovaču, ali odgovorno tvrdim, da ni jedna nema svojstva i kvalitet mojih proizvoda.

-Obično ljudi pomisle na med tek kada počne nešto da im fali. Retki su oni koji „menjaju ulje na vreme“, održavaju svoj organizam i zdravlje redovim uzimanjem meda. Svest o čuvanju zdravlja kod mnogih ljudi nije još na tom nivou da deluju preventivno, da time olakšaju stresne situacije i one koje dovode do pada imuniteta. Ako čovek očekuje takve situacije, koje su izvesne u ovim teškim vremenima, onda će lakše preboleti bolesti ili će ih jednostavno preduprediti.

Borivoje Pantić u svom pohodu na zdrav život otišao je i korak dalje. Zaljubljenik u Valjevske planine, od Divčibara do Sokolskih planina, snimio je tragičnu sliku sela koja nestaju i življa koji odlazi u gradove. On je pokušao da te ljude motiviše time što ih je angažovao da beru samoniklo, šumsko, planinsko bilje, borovnice, trnjine, kupine, divlje maline i da na taj način privređuju. Mnogi ljudi su se u tome pronašli i zadržali na području i u mestima u kojima su

živeli.

Jedan od planova gospodina Pantića je da ne ostari. U ostvarenju zadatog, naš sagovornik namerava da krene u suprotnom smeru od drugih ljudi i da svoje stanište iz Valjeva izmestim na planinu, u neko selo u okolini Valjeva i da uz pomoć blagodeti seoskog spokoja i mirisnog planinskog vazduha ostane u dobrom zdravlju. Smatra da ljudi nisu dovoljno svesni koliko blagodeti može doneti samo jedna noć provedena u prirodi, da s večeri slušaju cvrčke, a da ih budi cvrkut ptica. Ljudski organizam se troši i zamara i potrebno mu je stalno obnavljanje. Čist vazduh, tišina, blizina i rad u prirodi, te prirodna hrana, samo su neke preporuke za dug život. Zagovornik povratka prirodi i prirodnom, gospodin Pantić vrši i direktnu edukaciju mladih i upućuje ih u tajne pčelarstva. Kod njega dolaze i one koji žele da se upoznaju sa životom u prirodi, da provedu dva dana, nedelju dana i više sa njim. Mogu i da odustanu od te ideje, ali se to ne dešava.

-Obično se ta fakultativna druženja pretvore u prijateljstva i trajne veze. Simptomatično je da kada mladi ljudi dođu u dodir sa prirodom sposobni su da odmah prepoznaju njenu energiju i jednom zadojeni tom ljubavlju nema šanse da se kad-tad ne vrate. Ali, prirodi i selu se ne vraćaju samo mladi. Mnogi ljudi, ostvareni i u zrelim godinama spremni su na radikalne promene u svojim životima i to je nešto što ohrabruje-uz osmeh kaže naš sagovornik.

Sa svojim melemima za jačanje organizma, a protiv raznoraznih bolesti, proizvodima od meda, poznatim i nepoznatim (medom sa susamom i cimetom), rakijom voćovačom, kremom noćurak i sličnim proizvodima, gospodin Borivoje Pantić putuje širom Srbije. Osim proizvoda od meda i samoniklog, ničim zagađenog voća, on istrajava u svom misionarskom trudu da vrati čoveka, mladog i starog u njegovo prirodno stanište, prirodu. Jer, ako je verovati čuvenom filozofu Spinozi da je Bog jednako Priroda, boraveći u njoj bliži smo ne samo zdravlju, Bogu, već i sebi.

